

# NSZZ

# SOLIDARNOŚĆ

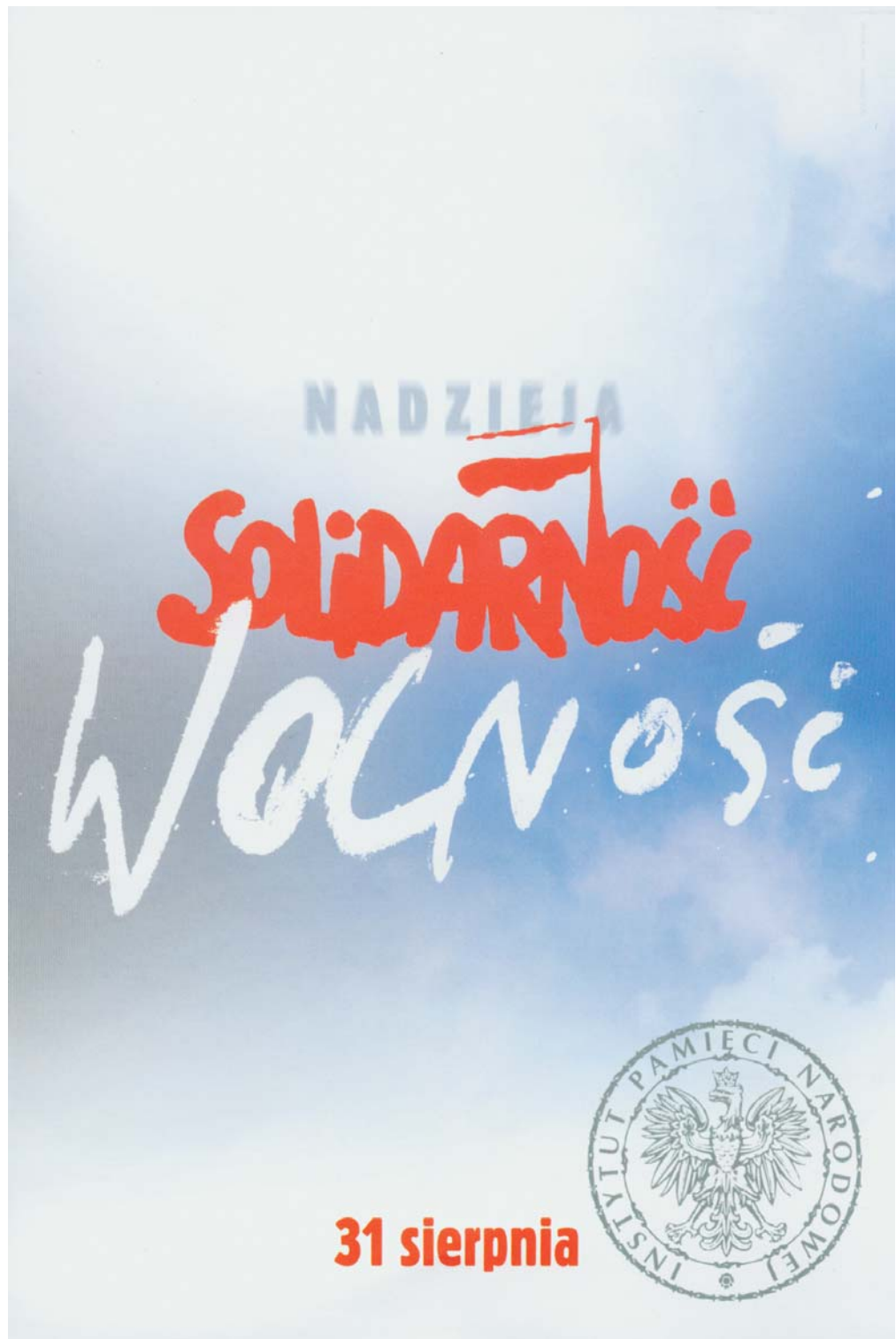
REGION  
PODLASKI



BIULETYN INFORMACYJNY NR 1 • 27.08.2007

**31 sierpnia 1980 roku** narodziła się „Solidarność”. Przyniosła nadzieję Polsce i światu. Ziściła się ona po latach walki, gdy Polacy i inne narody zdławione przez komunizm odzyskały niepodległość, zaś każdy z nas – wolność. Porozumienia Sierpniowe i powstanie NSZZ „Solidarność” były jednym z najważniejszych momentów na drodze do odzyskania przez Polskę niepodległości i upadku systemu komunistycznego w Europie.

**31 sierpnia 1980 roku** strajkujący w Gdańsku robotnicy zmusili komunistyczne władze do kapitulacji i zgody na powstanie niezależnych związków zawodowych. Wydarzenie to, wraz z porozumieniami w Szczecinie i w Jastrzębiu, na trwałe zmieniło historię nie tylko Polski, ale i całego świata. Mimo, iż przemiany próbowano powstrzymać wprowadzając stan wojenny, upadek systemu komunistycznego odwleczono tylko o 9 lat. **Rocznica tych wydarzeń to nasze wspólne święto, święto naszej wolności.**



**BIULETYN  
INFORMACYJNY  
JEST PISMEM  
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

**Adresy Oddziałów  
Zarządu Regionu Podlaskiego  
NSZZ „Solidarność”**

1. Region Podlaski  
Oddział w Bielsku Podlaskim  
17-100 Bielsk Podlaski  
ul. Kościelna 4a  
tel. 010XX 85 730-28-92
2. Region Podlaski  
Oddział w Hajnówce  
17-200 Hajnówka  
ul. 3-go Maja 24  
tel. 010XX 85 682-43-05
3. Region Podlaski  
Oddział w Czarnej Białostockiej  
16-020 Czarna Białostocka  
ul. Torowa 15  
tel. 010XX 85 710-28-82
4. Region Podlaski Oddział w Łapach  
18-100 Łapy  
ul. Armii Krajowej 1  
tel. 010XX 85 715-29-03
5. Region Podlaski  
Oddział w Siemiatyczach  
17-300 Siemiatycze  
ul. Pałacowa 19  
tel./fax 010XX85 655-31-41
6. Region Podlaski Oddział w Grajewie  
19-200 Grajewo  
ul. Wojska Polskiego 20  
tel. 010XX 86 272-27-31
7. Region Podlaski Oddział w Sokółce  
16-100 Sokółka  
ul. Piłsudskiego 8  
tel. 010XX 85 711-21-10
8. Region Podlaski Oddział w Mońkach  
19-100 Mońki  
ul. Białostocka 25  
tel. 010XX 85 716-30-03
9. Region Podlaski  
Oddział w Dąbrowie Białostockiej  
16-200 Dąbrowa Białostocka  
ul. Tysiąclecia P.P. 24A  
tel. 010XX 85 712-11-09
10. Region Podlaski  
Oddział w Suwałkach  
16-400 Suwałki  
ul. Kościuszki 32  
tel. 010XX 37 566-29-00  
fax 566-71-06
11. Region Podlaski  
Oddział w Augustowie  
16-300 Augustów  
Rynek Zygmunta Augusta 9  
tel. 010XX 87 643-52-61
12. Region Podlaski Oddział w Sejnach  
16-500 Sejny  
ul. 22 Lipca 10  
tel. 010XX 87 516-36-51

**Konto ZR Podlaskiego**

**BGŻ SA O/Białystok**

**9120300045110000000731690**

*Drodzy Czytelnicy*

*Od czteremastu lat „Biuletyn Informacyjny” Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” ukazuje się niezmiennie w szacie graficznej powstałej w latach 80-tych, jako jeden z elementów historii Białostockiej „Solidarności”.*

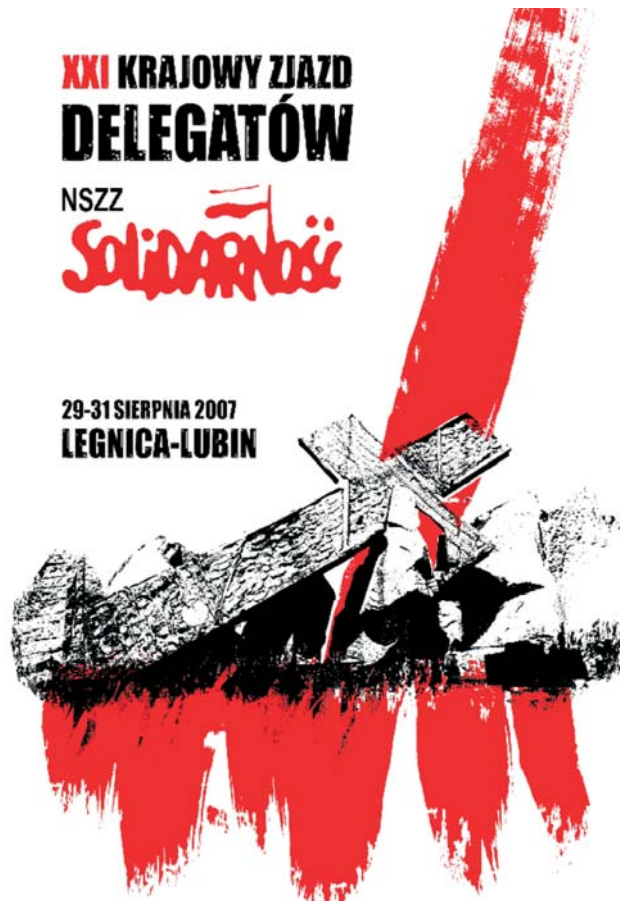
*Obecnie obchodzimy już 27 rocznicę powstania naszego Związku. Jest to okres w którym wiele się zmieniło w życiu każdego z nas, bo czas płynie nieubłaganie a postęp techniczny wymusza na nas ciągłe zmiany. Z przyczyn techniczno-organizacyjnych, Biuletyn będzie się ukazywał w zmienionej nieco formule i szacie graficznej. Jednocześnie jak dotychczas, zapraszamy czytelników do współpracy przy redagowaniu Biuletynu. Będziemy chętnie zamieszczać wszelkie informacje prasowe i materiały pochodzące od naszych czytelników. Wszystkich zainteresowanych współpracą, prosimy o kontakt telefoniczny (tel. 7481108) lub e-mail: [zr.podlaskiego@solidarnosc.org.pl](mailto:zr.podlaskiego@solidarnosc.org.pl) oraz osobiście w redakcji pokój 208.*

**XXI Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”  
oraz centralne obchody rocznicy podpisania  
Porozumień Sierpniowych i powstania „S”  
odbędą się w Legnicy.**

Program tegorocznego KZD przewiduje dwa dni roboczych obrad ( 29-30.08. ) oraz udział Delegatów w uroczystościach rocznicowych zaplanowanych na 31.08.

W czasie roboczej części Zjazdu będą m.in. rozpatrywane zmiany w statucie Związku i w regulaminie Krajowego Funduszu Strajkowego oraz uzupełnienie uchwał dot. ograniczeń łączenia funkcji związkowych z zajmowanymi stanowiskami zarówno w zakładzie pracy jak i w administracji państwowej i samorządowej.

Udział w uroczystościach w dniu 31.08. zapowiedział Prezydent RP  
Lech Kaczyński.



## Z PRAC KOMISJI KRAJOWEJ

### UCHWAŁA KK nr 14/07

**ws. ograniczeń łączenia funkcji związkowych, ze stanowiskiem w zakładzie pracy, administracji państwowej i samorządowej oraz w organizacji politycznej, w wewnętrznych jednostkach organizacyjnych Związku**

Komisja Krajowa wnioskuję do Krajowego Zjazdu Delegatów o wprowadzenie poprawki do uchwały nr 1 XIX KZD, polegającej na dopisaniu w § 12 nowego dodatkowego ustępu o treści: "10. Zakazy o których mowa w ust. 4 - 7 stosuje się analogicznie przy wyborze władz wewnętrznych jednostek organizacyjnych wszystkich ponad zakładowych jednostek organizacyjnych Związku".

Jednocześnie Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" zwraca się do wszystkich ponadzakładowych jednostek organizacyjnych Związku, o wprowadzenie ograniczeń łączenia funkcji związkowych ze stanowiskiem w zakładzie pracy, administracji państwowej i samorządowej oraz w organizacji politycznej - o których mowa w § 47 Statutu, § 12 ust. 4 - 7 uchwały nr 1 XIX KZD oraz § 3 - 6 uchwały KK nr 23/04 - przy wyborze władz swoich wewnętrznych jednostek organizacyjnych.

### STANOWISKO KK nr 9/07

**ws. braku strategii państwa przeciwdziałania emigracji i imigracji pracowników**

W oparciu o obserwację zjawisk i procesów zachodzących na polskim rynku pracy oraz doświadczeń innych krajów europejskich, które miały podobną sytuację, Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" stwierdza, że coraz bardziej dotkliwy jest brak strategii państwa skutecznie przeciwdziałającej niekorzystnym zjawiskom rosnącej emigracji i imigracji pracowników.

Polska 2007 roku staje się krajem emigracyjno-imigracyjnym z przewagą pracy nielegalnej migrantów. Staje się również krajem tranzytowym i będzie takim, aż do chwili zauważalnej zmiany polityki państwa i pracodawców w stosunku do pracowników, azylantów i migrantów. Zmiana taka wymaga opracowania i stosowania przez państwo jasno określonej strategii wobec ruchów emigracyjnych, migracyjnych i reemigracji. Tezą zasadniczą tej strategii winno być tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi gospodarstwu kraju, przedsiębiorstw, pracowników, młodzieży oraz zwiększeniu dochodów pracowników i gospodarstw domowych. Coraz bardziej atrakcyjnymi powinno stawać się życie w kraju, warunki pracy, płacy, dostęp do usług, szczególnie w zakresie edukacji. Z raportu MPIPS z 2007 r. "Zatrudnienie w Polsce" wynika, że przyczyną emigracji Polaków są niskie wynagrodzenia, wysokie bezrobocie, niski wzrost zatrudnienia i wysokie koszty utrzymania. To są również przyczyny imigracji do Polski i do Europy.

Emigracja. Polska staje się krajem emigracji netto (więcej obywateli z niej wyjeżdża niż przyjeżdża). Emigracja jest przyczyną obniżania efektywności krajowych systemów ubezpieczeniowych, niższego PKB, niszczenia rodzin, pogorszenia konkurencyjności. Najczęściej emigrują fachowcy, ludzie wykształceni i potrzebni polskiej gospodarce.

Imigracja. Polska staje się krajem nielegalnej pracy imigrantów. Powoduje to obniżanie płac, wzrost lokalnego bezrobocia, obniżenie prestiżu niektórych zawodów i szkoleń zawodowych, standardów pracy (praca byle jaka, krótkoterminowa, nisko opłacana).

Zatrudnianie cudzoziemców może pełnić rolę uzupełniającą na rynku pracy pod warunkami legalności pracy i niedyskryminacji płacowej i socjalnej migrantów.

Reemigracja. W Polsce powroty do kraju mają szanse zaistnieć tylko pod warunkiem polityki państwa i pracodawców zwiększającej atrakcyjność warunków życia, pracy, płacy i dostępu do usług. Badania IPISS wykazały, że płaca motywująca do powrotu do kraju to kwota około 4 000 zł miesięcznie.

#### **Zadania państwa i rządu**

##### **Poprawa mobilności instytucji**

Powołanie ośrodka koordynującego określenie kierunków polityki państwa w zakresie migracji, emigracji i reemigracji.

Opracowanie strategii, z której wynika, że polityki migracyjnej mają się przyczynić do wzrostu legalności pracy, uzupełniania lokalnych braków rąk do pracy, do rozwoju gospodarki krajowej, lokalnej. Natomiast polityka migracyjna nie może służyć do rozwiązywania doraźnych, głównie lobbystycznych, problemów pracodawców.

Poprawianie prawa pracy, egzekucja przestrzegania prawa pracy, standardów pracy i warunków socjalnych migranta i jego rodziny, przeciwdziałanie dyskryminacji w zakresie warunków zatrudnienia i wynagrodzenia a także przeciwko pracy nielegalnej lub nierejestrowanej.

Zorganizowanie zintegrowanego systemu informatycznego m.in. w celu likwidacji obecnej fikcji statystycznej, stworzenie baz danych emigrantów i imigrantów, stworzenie baz danych zapotrzebowań polskich branż i przedsiębiorstw.

Zorganizowanie sprawnego systemu kontroli wieloinstancyjnej, ze zmianą kwalifikacji prawnej tzw. zatrudnienia na czarno z wykroczenia na przestępstwo, z wyższymi sankcjami finansowymi, zamknięciem czasowym lub dłuższym przedsiębiorstwa, cofnięciem licencji, konfiskatą mienia i karą więzienia, wreszcie, tworzeniem banków danych nieuczciwych pracodawców, pośredników i agencji.

Zawieranie dwustronnych umów z rządami zainteresowanych państw w celu lepszej ochrony imigrantów na zasadzie wzajemności (pomoc konsularna, integracja, pomoc w reemigracji).

Działania ochronne polskiego rynku pracy poprzez tworzenie przepisów ograniczających dostęp do krajowego rynku zagranicznym pracodawcom nie stosującym zasad społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR), ograniczenie okresowe przyjazdów i wyjazdów obywateli spoza UE.

Ratyfikacja konwencji MOP nr 97, 143, 181, o co wnosił NSZZ "Solidarność" poprzez decyzje Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nr 220/04 z 24.08.2004 r. i 217/06 z 20.12.2006 r.

Poprawienie pracy publicznych służb zatrudnienia w zakresie mobilności polskich bezrobotnych, pozyskiwania dla nich ofert pracy i informacji o prawdziwej sytuacji na rynku pracy, m.in. w zakresie potrzeb pracodawców szkoleń pracowników oraz bezrobotnych.

Opracowanie polityki integracji migrantów w celu uniknięcia kryzysów społecznych ujawnionych w krajach starej Unii Europejskiej.

Generalnie założenia polskiej strategii migracyjnej, emigracyjnej i reemigracji winny przyczynić się do działań państwa chroniących polski rynek pracy i płacy, preferując wsparcie dla polskich przedsiębiorców i pracowników oraz bezrobotnych a pracę

*Ciąg dalszy na str. 4*

*Ciąg dalszy ze str. 3*

migrantów traktować jako uzupełnienie, pod warunkiem zgody właściwej powiatowej rady zatrudnienia.

#### **Pracodawcy**

##### **Poprawa mobilności pracowników**

Pracodawcy winni wykorzystywać polskie zasoby rynku pracy m.in. zgłaszając wcześniej swoje potrzeby do publicznych służb zatrudnienia i korzystając z dostępnych ulg na zatrudnienie sezonowe i szkolenia pracowników, które należy rozszerzyć m.in. na pracowników tymczasowych. W sytuacji rzeczywistego braku rąk do pracy pracodawcy winni ubiegać się o pracowników spoza UE pod warunkiem skierowania ich przez publiczne służby zatrudnienia za zgodą powiatowej rady zatrudnienia i za odpowiednim zabezpieczeniem finansowym.

Warunki pracy i płacy winny być nie gorsze od warunków dla polskich pracowników, a ponadto pracodawcy zatrudniający cudzoziemców winni również odpowiadać za zapewnienie standardów socjalnych, aby uniknąć urągającej ludzkiej godności sytuacji, w jakich niekiedy znajdują się polscy pracownicy zagranicą.

#### **Publiczne służby zatrudnienia**

##### **Poprawa mobilności bezrobotnych**

Publiczne służby zatrudnienia winny preferować szkolenia i zatrudnienia polskich bezrobotnych. W tym celu, zgodnie z działaniem 6.7 Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia na 2006 r., należy wykonać badanie z wpływu migracji na rynek pracy w Polsce, a także codzienny monitoring sytuacji na lokalnym rynku pracy, m.in. poprzez badanie zawodów deficytowych, nadwyżkowych a także potrzeb pracodawców. Z tych analiz powinny

powstawać bazy danych bezrobotnych miejscowych, pracowników migrujących, potrzeb pracodawców i ofert pracy.

Do zadań publicznych służb zatrudnienia winno należeć sprawdzenie reputacji i wiarygodności pracodawcy a także niepublicznych agencji zatrudnienia. Bardziej rygorystyczna powinna być też polityka przyznawania certyfikatów wszelkim pośrednictwom pracy. Agencje pracy nie mogą stać się furtką dla dumpingowego otwierania polskiego rynku pracy na tanich imigrantów.

Dokonując tej krótkiej oceny zjawisk migracyjnych na polskim rynku pracy Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" oczekuje od powołanego zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów Zespołu do Spraw Migracji, poszerzenia składu zespołów roboczych o partnerów społecznych i wypracowania strategii polityki migracyjnej państwa w oparciu o rzetelne dane stworzonego polskiego systemu informatycznego, a także w oparciu o założenia Krajowego Programu Reform 2005-08 (działania 3.3.).

Natomiast w obecnej chwili nadrzędnymi pozostaje:

- zatrudnianie polskich bezrobotnych;
- podnoszenie ich kwalifikacji zawodowych;
- działanie na rzecz stałego zatrudnienia;
- wzrost płac i systematyczne podnoszenie stopy życiowej Polaków, w celu wyhamowania emigracji i spowodowania powrotu emigrantów do pracy w kraju;
- zatrudnianie imigrantów wyłącznie legalnie i uzupełniająco, zgodnie ze standardami UE, MOP i krajowymi;
- ściganie nielegalnego zatrudnienia w celu zamiany tysięcy nielegalnych miejsc pracy na legalne;
- rygorystyczna kontrola przestrzegania standardów pracy i płacy.

*Gdańsk 20 czerwca 2007 roku*

## **Protest w Koninie**

**Około 3,5 tys. związkowców uczestniczyło w proteście przeciwko bezprawnym działaniom zarządu przed siedzibą Aluminium Konin - Impexmetal SA.**

Pracownicy Huty Aluminium w Koninie, rozpoczęli bezterminowy strajk przeciwko zwalnianiu z pracy przedstawicieli związków zawodowych uczestniczących w negocjacjach płacowych. Dopiero pod presją strajku zarząd przedsiębiorstwa rozpoczął merytoryczne rozmowy ze związkowcami. Pośredniczy w nich mediator z rekomendacji Konfederacji Pracodawców Polskich.

W wyniku akcji protestacyjnej kierownictwo przywróciło do pracy zwolnionych związkowców i przedstawiło własną propozycję podwyżek pensji (do tej pory było raczej skłonne rozmawiać o premiach motywacyjnych).

Protestujących hutników wsparli związkowcy z całego kraju. W tym grupa manifestantów z regionu podlaskiego.



#### **Stanowisko**

##### **Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” w Białymstoku ws. poparcia dla związkowców z Huty Aluminium- Impexmetal S.A. w Koninie**

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” z oburzeniem przyjęło informację o bezprawnym zwalnianiu członków związku w Hucie Aluminium - Impexmetal S.A. w Koninie.

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” uważa, że szykanowanie i bezprawne zwolnienia działaczy związkowych prowadzących spór zbiorowy są naruszeniem ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych jak też konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” popiera w tej sprawie działania Komisji Zakładowej NSZZ Solidarność przy Hucie Aluminium - Impexmetal S.A. w Koninie, jednocześnie zwraca się do Prezydium Komisji Krajowej o przygotowanie odpowiednich działań wspierających protest związkowców w Hucie Aluminium - Impexmetal S.A. w Koninie.

*Białystok dn. 20.08.2007 roku.*

## Powstała Sekcja Regionalna Służb Publicznych NSZZ „Solidarność”

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zgodnie z § 16 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność” zarejestrowało Regionalną Sekcję Służb Publicznych NSZZ „Solidarność” w Białymstoku.

Przewodniczącym Regionalnej Sekcji Służb Publicznych NSZZ „Solidarność” w Białymstoku został wybrany kol. Janusz Kowalski.

Na dzień dzisiejszy w skład Regionalnej Sekcji Służb Publicznych NSZZ „Solidarność” w Białymstoku wchodzi organizacje zakładowe NSZZ „Solidarność” następujących zakładów pracy:

1. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. w Białymstoku,
2. Wodociągi Białostockie sp. z o.o. w Białymstoku,
3. Komunalne Przedsiębiorstwo Komunikacji Miejskiej sp. z o.o. w Białymstoku.
4. Komunalny Zakład Komunikacyjny sp. z o.o. w Białymstoku,
5. Urząd Miejski w Białymstoku.

Regionalna Sekcja Służb Publicznych NSZZ „Solidarność” w Białymstoku działa przy Regionie Podlaskim NSZZ „Solidarność” w Białymstoku, adres do korespondencji: Region Podlaski NSZZ „Solidarność” Regionalna Sekcja Służb Publicznych NSZZ „Solidarność” w Białymstoku ul. Suraska 1, 15-093 Białystok.

Celem działania Sekcji jest reprezentowanie interesów pracowników służb publicznych zrzeszonych w NSZZ „Solidarność”.

## Uroczystości rocznicowe w Regionie

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zaprasza poczty sztandarowe, członków i sympatyków naszego związku na uroczystą mszę świętą, która zostanie odprawiona w dniu 2 września o godz. 18.00 w kościele pw. Św. Kazimierza (osiedle dziesięciny) w 27 rocznicę powstania NSZZ „Solidarność”.

Po mszy świętej odbędzie się koncert barda białostockiej „Solidarność” Tolka Jabłońskiego oraz uroczyste złożenie kwiatów pod pomnikiem.

Serdecznie zapraszamy do wzięcia udziału w tej uroczystości.



## INFORMACJE Z DZIAŁU SZKOLEŃ

Podsumowując I półrocze bieżącego roku w zakresie upowszechniania edukacji wśród członków związku stwierdzamy, że w okresie tym odbyło się 39 szkoleń, w których udział wzięło 660 osób.

Serdecznie dziękujemy Państwu za skorzystanie z naszej oferty edukacyjnej. Zapraszamy do udziału w kolejnych cyklach szkoleń, jak również czekamy na propozycje z Państwa strony, które będą mogły przyczynić się do poprawy jakości kształcenia tzn. wprowadzania coraz bardziej efektywnych form i metod pracy.

Jednocześnie informujemy, iż kolejne szkolenia rozpoczniemy od miesiąca września bieżącego roku.

**Izabela Żmojda**  
Kierownik Działu Szkoleń  
Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”

## ZAPROSZENIE Do Ludzi Pracy na XXV Ogólnopolską Pielgrzymkę na Jasną Górę w dniach 15 i 16 września 2007 r.

**Drodzy Siostry i Bracia!**

**Ludzie Pracy w całej Polsce!**

**Drodzy Duszpasterze Ludzi Pracy!**

To już dwudziesta piąta pielgrzymka Ludzi Pracy na Jasną Górę. Były różne okoliczności, które towarzyszyły naszemu pielgrzymowaniu. Pierwszej i Drugiej Pielgrzymce przewodniczył Sługa Boży Ks. Jerzy Popiełuszko. Gdy padł zamęczony przez oprawców komunistycznych ruch pielgrzymkowy jeszcze się spotęgował. Ksiądz Jerzy wspierał nas z nieba. Pielgrzymka wrześniowa stawiała się głównym wydarzeniem podczas którego Ludzie Pracy, zwłaszcza skupieni pod sztandarami "Solidarności" mieli jedyną okazję by zamaniestować swą jedność i determinację w walce o wolność Ojczyzny, godność człowieka pracy i prawa pracownicze. Wiedzieli to ówcześni przywódcy i protestowali przeciw tym pielgrzymkom, a nas to mobilizowało do jeszcze większej stanowczości. Nigdy jednak ta pielgrzymka nie traciła charakteru religijnego i przybywaliśmy na Jasną Górę do Maryi Matki Miłości i Sprawiedliwości Społecznej - Królowej Polski.

Po odzyskaniu wolności Państwa nasze pielgrzymowanie nabierało nowych motywacji, bo prawa pracownicze, a nade wszystko prawo do godnej pracy było zawsze nam bliskie. Towarzyszyły nam wspomnienia dramatycznych wydarzeń, o których nigdy nie wolno nam zapomnieć. Modliliśmy się za

tych, którzy ginęli na Wybrzeżu, którym odebrano życie w Poznaniu i w Radomiu, których rozstrzelano w kopalni Wujek, a w tym roku w XXV rocznicę komunistycznej zbrodni pragniemy wspomnieć robotników Zagłębia Lubiąskiego.

Przez wiele lat przewodniczył naszej pielgrzymce Ksiądz Kardynał Henryk Gulbinowicz - długoletni duszpasterz Ludzi Pracy, Organizator Kongresu Ludzi Pracy we Wrocławiu. Będzie z nami i w tym roku w czasie XXV-tej Pielgrzymki. Słowo Boże wygłosi Biskup Legnicki, pasterz tej części piastowskiej ziemi na której przed 25-ciu laty w Lubinie ginęli z rąk komunistów nasi bracia walczący pod Sztandarami "Solidarności" o godność człowieka.

Naród pielgrzymuje na Jasną Górę w różnych intencjach. Jesteśmy z tego dumni przed światem, który coraz bardziej zapomina o Bogu. Ale pielgrzymka Ludzi Pracy jest czymś wyjątkowym w skali światowej. W każdym roku mamy nowe intencje, bo bogata i niekiedy trudna jest codzienna rzeczywistość. W tym roku modlić się będziemy o prawo do godnej pracy, o godne wynagrodzenie, o czym przypomnieli ostatnio lekarze i pielęgniarki, ale również o więź z własnym narodem młodych Polaków, którym powinniśmy zapewnić pracę i godne życie we własnej Ojczyźnie.

Zapraszamy na Jasną Górę osoby odpowiedzialne za gospodarkę kraju, przedsiębiorców i wszystkich Ludzi Pracy. Kochamy Ojczyznę i chcemy jej służyć. Ale

Ojczyzna, jak Matka musi zapewnić nam godne życie. To nasza wspólna sprawa.

Gdańsk,

dnia 16 lipca 2007,

Abp Tadeusz Gościński

Metropolita Gdański

Krajowy Duszpasterz Ludzi Pracy

**PROGRAM XXV Ogólnopolskiej  
Pielgrzymki Ludzi Pracy na Jasną Górę  
15 i 16 września 2007 r.**

**15 września 2006 r. - sobota**

Godz. 15.00 - Otwarcie punktu informacyjnego na Jasnej Górze. Obsługują Duszpasterze Ludzi Pracy z Archidiecezji Częstochowskiej. Pielgrzymi noclegi zamawiają indywidualnie.

Godz. 19.00 - Msza święta na Szczytce. Odprawia i homilię wygłosi Ks. Biskup Stefan Cichy - Biskup Legnicki. Powitanie przed Mszą św. - Ojcowie Paulini.

Po Mszy Św. - Apel Jasnogórski w Cudownej Kaplicy - Metropolita Gdański

Po Apelu - Droga Krzyżowa na Wałach. Przewodniczy: Duszpasterz Diecezji Legnickiej. Rozważania prowadzą przy poszczególnych stacjach przedstawiciele Duszpasterstwa Ludzi Pracy z Zagłębia Lubiąskiego. Rozważania trwają nie dłużej niż 3 minuty przy każdej Stacji.

**16 września 2007 r. - niedziela**

Godz. 24.00 - Msza święta w Bazylice.

Celebrują pod przewodnictwem Ks. Prałata Witolda Andrzejewskiego Duszpasterze Ludzi Pracy. Ksiądz Prałat wygłosi również kazanie.

Godz. 1.00 - 5.00 - Czwanie przed Cudownym Obrazem Matki Bożej

Godz. 9.30 Wykład ze Szczytu Jasnogórskiego, który wygłosi Pan Prof. Mieczysław Janowski, euro-deputowany. Temat: "Historyczna rola Pielgrzymki Ludzi Pracy na tle procesu przemian".

Godz. 11.00 - UROCZYŚTA SUMA - koncelebrują Duszpasterze Ludzi Pracy. Przewodniczy Kardynał Henryk Gulbinowicz. Homilia; Biskup Stefan Cichy z Legnicy.

## Komunikat

Prezydium ZR Podlaskiego NSZZ „Solidarność” informuje, iż prowadzi zapisy na Ogólnopolską Pielgrzymkę Ludzi Pracy do Częstochowy, która odbędzie się w dniach 15-16 września br. Koszt pielgrzymki wynosi 70 zł od osoby.

Wyjazd nastąpi w dniu 15 września o godz. 7.00 spod siedziby ZR przy ul. Supraskiej 1.

Zapisy prowadzi (do dnia 12 września) i informacji udziela dział Organizacyjny ZR ul. Suraska 1 pok. 202 tel 748-11-06.



# Początki Białostockiej „Solidarności”

Gończy sierpień 1980 r. na Białostocczyźnie przebiegał spokojnie. Chociaż 28 sierpnia w Białostockiej Fabryce Przyrządów i Uchwytów został proklamowany strajk. Następnego dnia akcją strajkową, podjęto w Białostockiej Hucie Szkła. Strajki szybko zakończyły się. Inne zakłady pracy nie podjęły akcji strajkowej.

W Białymstoku zawrzało 4 września 1980 r., kiedy do strajku przystąpiła większość zakładów pracy. Strajki zakończyły się sukcesem robotników gdyż większość ich postulatów została spełniona. 12 października 1980 r. powstał w Białymstoku Międzyzakładowy Komitet Założycielski. Ustalono, iż MKZ kierowany będzie przez trzech współprzewodniczących:

Jerzego Prajznera (BZPT „Unitra – Bizet”), Stanisława Przestrzelskiego (BZ „Graf”) i Jana Wołowskiego (FPIU). Funkcje rzecznika prasowego powierzono Leszkowi Jakubowi Sławińskiemu. MKZ zrzeszał w swych szeregach związkowców 21 zakładów pracy, reprezentujących 4,6 tys. członków. Ostatecznie białostocki MKZ objął swym działaniem obszar województwa, a także teren byłego powiatu grajewskiego (leżący w granicach województwa łomżyńskiego). Był to jeden z nielicznych wyjątków w kraju, gdzie obszar działalności MKZ nie pokrywał się z granicami województwa. Pod koniec października 1980 r. „Solidarność” działała już w 50 zakładach województwa białostockiego pracy i miała w swych szeregach około 8 tys. członków. W miesiąc później w białostockim MKZ zarejestrowanych było 228 organizacji zakładowych o łącznej liczbie 50 tys. członków, a grudniu 1980 r. zarejestrowanych było 333 organizacji zakładowych liczących 63241 członków. W marcu 1981 r. do Związku należało 88499 osób. „Solidarność” utworzyła swoje organizacje we wszystkich jednostkach administracyjnych województwa (wyjątek stanowiły gminy: Dubicze Cerkiewne, Czyże i Orla). Działały Terenowe Komisje Koordynacyjne w Hajnówce, Łapach Mońkach, Bielsku Podlaskim, Siemiatyczach. Największe wpływy „Solidarność” miała w dużych zakładach pracy.



## Dyżur nie będzie wliczany do czasu pracy

**Kierowcy mają mieć co najmniej jedenastogodzinną przerwę w pracy, bez możliwości skrócenia jej do dziewięciu godzin. Tak zdecydował Sejm, nowelizując ustawę o czasie pracy kierowców.**

Jeśli czas pracy kierowcy wynosi od sześciu do ośmiu godzin, ma mu przysługiwać co najmniej półgodzinna przerwa. Gdy pracuje dłużej niż osiem godzin, przerwa musi być co najmniej 45-minutowa.

Posłowie przyjęli nowelizację ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz.U. nr 92, poz. 879 z późn. zm.). Wprawdzie prace nad tą ustawą miały

być zakończone przed 11 kwietnia 2007 r., czyli przed planowaną datą wejścia w życie tej noweli, jednak Sejm nie zdążył do tego czasu rozpatrzyć poprawek Senatu do niej. Proces legislacyjny trzeba było więc zacząć od nowa. Obecnie planuje się, że nowela wejdzie w życie dwa tygodniu po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw.

Zmiany w ustawie przewidują ponadto, że kierowcy nie będą mogli prowadzić pojazdów komunikacji miejskiej, czyli na trasach nie przekraczających 50 km, dłużej niż 10 godzin w ciągu dnia. W ciągu tygodnia dłużej limit godzin pracy kierowcy wynosić ma 60 godzin. Czas prowadzenia pojazdów

w kolejnych dwóch tygodniach nie może natomiast przekraczać 90 godzin.

Czas dyżuru kierowcy nadal nie będzie wliczany do czasu pracy, o ile oczywiście taka osoba nie wykonywała w tym czasie pracy. Co więcej, czas dyżuru nie będzie wliczany również do przysługującego kierowcy dobowego nieprzerwanego odpoczynku. Jeżeli taki pracownik pozostanie w pojeździe, który jest wyposażony w miejsce do spania, by wykorzystać swój dobowy odpoczynek, to czas ten będzie traktowany jako odpoczynek i nie będzie mógł być zaliczony do czasu dyżuru.

# Jest porozumienie z rządem RP!

Przewodniczący Janusz Śniadek i premier Jarosław Kaczyński podpisali porozumienie dotyczące realizacji postulatów „Solidarności”.

**KOMUNIKAT WSPÓLNY Rządu RP i NSZZ „Solidarność” z wyników prowadzonych rozmów na temat postulatów Związku zawartych w uchwale Komisji Krajowej nr 12/07 (z 20 czerwca 2007 r.)**

Rząd RP i NSZZ „Solidarność” uznając, że polityka państwa powinna opierać się na dalszej skutecznej realizacji Programu Solidarne Państwo oraz odpowiadając na postulaty zawarte w uchwale Komisji Krajowej nr 12/07, postanawiają:

1. Rada Ministrów przyjmie rozporządzenie w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2008 r., na podstawie którego od 1 stycznia 2008 r. płaca minimalna będzie wynosić 1.126 zł, co stanowi 40% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2008 r. Jednocześnie w drodze dialogu z partnerami społecznymi Rząd RP deklaruje wolę systematycznego podnoszenia płacy minimalnej tak, aby w 2010 r. mogła ona stanowić 50% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, przy jednoczesnym ograniczeniu kosztów pochodnych wynikających z wysokości płacy minimalnej.

2. Wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej wzrosną w 2008 r. w stosunku do roku bieżącego o 9,3%. Wzrost ten łącznie uwzględni wskaźnik wzrostu płac w sferze budżetowej i wzrost płac wynikający z redukcji składki rentowej od lipca 2007 r. i stycznia 2008 r.

3. Rząd RP wystąpi z inicjatywą ustawodawczą mającą na celu uchylene z dniem 1 stycznia 2009 r. ustawy z dnia 16 grudnia 1994r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców.



Jednocześnie w 2008 r. Rząd RP deklaruje podniesienie wysokości wskaźnika kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców.

4. Rząd RP uwzględniając argumenty NSZZ „Solidarność” uznaje konieczność prowadzenia dalszych szerokich konsultacji społecznych nad projektem ustawy dotyczącej emerytur dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze oraz wykorzystania w trakcie dalszych prac doświadczeń innych państw Unii Europejskiej, a także dorobku rządowo-społecznych zespołów eksperckich, w tym uwzględnienia kryteriów medycznych. Rząd RP przedłoży projekt ustawy przedłużający obowiązywanie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dotyczących wcześniejszych emerytur do dnia 31.12.2008 r.

5. Rząd RP zrealizuje porozumienie podpisane z NSZZ „Solidarność” w lutym 2007 r. dotyczące reformy ochrony zdrowia, w szczególności wystąpi w trybie pilnym z inicjatywą ustawodawczą gwarantującą wzrost płac w najbliższych latach dla wszystkich grup zawodowych w ochronie zdrowia w kształcie wynegocjowanym z Sekretariatem Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność”.

6. Strony postanawiają, że uzgodnienia wymagające rozwiązań ustawowych zostaną skierowane do Sejmu w trybie pilnym.

7. Rząd i NSZZ „Solidarność” podkreślają, że realizacja ww. uzgodnień wpisuje się w budowę państwa solidarnego.

**Prezes Rady Ministrów  
Jarosław Kaczyński  
Przewodniczący NSZZ „Solidarność”**

**Janusz Śniadek**

**Warszawa, dnia 27.08.2007**

## Podwyżki w służbie zdrowia

**Utrzymanie podwyżek przyznanych w 2006 roku pracownikom służby zdrowia oraz włączenie ich do wynagrodzenia zasadniczego to propozycje Ministerstwa Zdrowia dla strajkujących lekarzy.**

Znajdują się one w projekcie nowelizacji tzw. ustawy podwyżkowej, która trafiła do

Komisji Trójstronnej do konsultacji. Zdaniem jej członków zaproponowane przez rząd rozwiązania nie są do końca przemyślane, szczególnie jeśli chodzi o uzależnienie wysokości środków przyznanych na podwyżki od rodzaju szpitala. Tymczasem resort zdrowia chce, aby jak najszybciej projektem nowelizacji zajął się rząd, a następnie w trybie pilnym przyjął go parlament. Ustawa ma wejść w życie już w październiku.

Projekt ma przedłużyć obowiązywanie podwyżek w ochronie zdrowia na kolejne

lata. Jak na razie jest to jedyna propozycja strony rządowej rozwiązania kryzysu w ochronie zdrowia. O ile projekt spełnia część postulatów pielęgniarek i położnych, o tyle nie są nim zainteresowani strajkujący lekarze. Natomiast zdaniem resortu zdrowia dzięki nowelizacji pracownicy służby zdrowia zyskają gwarancję utrzymania podwyżek przyznanych im w 2006 roku, również w 2008 roku i w latach kolejnych. Dyrektorzy szpitali będą mieli bowiem obowiązek

*Dokończenie obok*



włączenia przyznanych podwyżek do pensji zasadniczej. Nie będą mogli więc wypłacać ich w postaci dodatków, jak to było dotychczas robione w większości zakładów opieki zdrowotnej. Dyrektorzy szpitali decydowali się na taką formę wypłaty podwyżek, ponieważ obawiali się, że skoro ustawa ma obowiązywać tylko do końca tego roku, to w 2008 roku mogą już nie dostać dodatkowych pieniędzy z Narodowego Funduszu Zdrowia na ten cel.

Największe kontrowersje w trakcie prac nad nowelizacją ustawy podwyżkowej wzbudza propozycja zmiany tzw. wskaźnika udziału kosztów pracy w wycenie poszczególnych rodzajów świadczeń opieki zdrowotnej. Jego wysokość jest uzależniona od rodzaju placówki ochrony zdrowia - dla szpitali wojewódzkich czy klinicznych został on ustalony na wyższym poziomie niż dla placówek powiatowych. Teraz resort zdrowia chce podwyższyć wskaźnik szpitalom powiatowym i uzdrowiskom. W przypadku tych pierwszych zostałby on podniesiony z 0,56 do 0,65, natomiast dla uzdrowisk z 0,28 do 0,40. Dzięki temu mają zostać wyrównane dysproporcje w wysokości przyznanych podwyżek pracownikom służby zdrowia w zeszłym roku. Te w szpitalach powiatowych były dużo niższe niż w szpitalach wojewódzkich czy klinikach.

Ministerstwo Zdrowia proponuje, aby nowelizacja ustawy podwyżkowej weszła w życie już w październiku. W tym roku, jak i w następnym, środki na wzrost wynagrodzeń będą wyodrębnione i niewliczane do kontraktów placówek ochrony zdrowia. Andrzej Sośnierz, prezes NFZ, podkreśla jednak, że już w 2009 roku pieniądze te zostaną włączone do ogólnej wyceny świadczeń zdrowotnych. Przed tym, żeby pieniądze na podwyżki nie były wydatkowane na inny cel, ma chronić przepis, który wprowadza nadzór i kontrolę nad tymi środkami. Jeżeli dyrektor placówki zdecydowałby o przekazaniu ich na inne potrzeby, to Państwowa Inspekcja Pracy będzie mogła ukarać go grzywną.

## Przemęczenie może być uznane za zewnętrzną przyczynę wypadku przy pracy

**Nieszczęśliwe zdarzenie może być uznane za wypadek przy pracy, wówczas gdy zostanie spowodowane przyczyną zewnętrzną. Tą przyczyną może być także nadmierne obciążenie pracownika pracą.**

W razie wystąpienia wypadku w pracy konieczne jest ustalenie, jaka była jego przyczyna. Wynika to z definicji wypadku przy pracy, zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002 r. nr 199, poz. 1673 ze zm.). Zgodnie bowiem z tym przepisem za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą.

Wiele problemów w praktyce wywołuje ustalenie przyczyny zewnętrznej wypadku. Brak jest bowiem ustawowej definicji tej przyczyny. W orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, że zewnętrzną przyczyną wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego pracownika, mogący wywołać szkodliwe skutki, w tym także doprowadzić do pogorszenia się stanu zdrowia chorego pracownika. Mogą to być np. urazy powstałe wskutek działania maszyn, pojazdów czy innych osób, np. współpracowników. Czynnikiem zewnętrznym, mogącym spowodować wypadek, jest także oddziaływanie takich elementów, jak energia elektryczna, wysoka lub niska temperatura, hałas lub wstrząsy.

Za przyczynę zewnętrzną uznaje się również nadmierny wysiłek fizyczny, powodujący uszkodzenie organu wewnętrznego pracownika dotkniętego schorzeniem samoistnym, jeżeli przyspieszył on lub pogorszył istniejący stan chorobowy. Oznacza to, że do uznania danego zdarzenia za wypadek przy pracy niezbędne jest ustalenie, że nastąpił on wskutek przyczyny zewnętrznej, choćby współdziałały równocześnie i przyczyny wewnętrzne, czyli samoistne schorzenia pracownika (np. choroba serca czy płuc). Tak też wypowiedział się SN w uchwale z 11 lutego 1963 r. (III PO 15/62, OSNCP z 1963 r. z. 10, poz. 215).

Zatem do czynników zewnętrznych skutkujących powstaniem wypadku przy pracy mogą się przyłączać także czynniki tkwiące w organizmie pracownika. Tak też wskazywał

SN w uzasadnieniu wyroku z 26 lutego 2001 r. (UKN 225/00, OSNP 2002/19/471).

Przyczyną zewnętrzną wypadku może być również nadmierne obciążenie pracownika pracą, np. zmuszenie go do ciężkiej pracy w godzinach nadliczbowych, bez zapewnienia dostatecznego czasu na odpoczynek. Wskazywał na to SN w wyroku z 1 grudnia 2000 r. (II UKN 107/00, PiZS 2001/11/41), stwierdzając, że praca świadczona przez kilka tygodni z ewidentnym naruszeniem przez pracodawcę przepisów o czasie pracy (po 70 godzin tygodniowo) stanowi przyczynę zewnętrzną doznanego przez pracownika śmiertelnego zawału serca, który w tych okolicznościach sprawy był wypadkiem przy pracy.

Ocena nadmierności wysiłku fizycznego wymaga uwzględnienia możliwości fizycznych i psychicznych danego pracownika, w tym jego wieku i kondycji w dniu wypadku, która zależy także od tego, czy pracownik przystąpił do pracy po okresie dłuższego odpoczynku (urlopu), czy też wykonywał ją przemęczony dotychczasową pracą (por. wyrok SN z 30 czerwca 1999 r., II UKN 22/99, OSNAP 2000/18/696).

Zatem nadmierny wysiłek nie jest pojęciem abstrakcyjnym, lecz odnosi się do indywidualnych możliwości psychicznych bądź fizycznych danego pracownika, co musi być uwzględniane przy ocenie danego zdarzenia jako wypadku przy pracy. Jeżeli więc pracownik był dotknięty np. chorobą serca i jest w starszym wieku, to mniejszy wysiłek może być dla niego nadmierny niż w przypadku młodego, zdrowego pracownika.

Przykład: Kierowca samochodu ciężarowego stale pracował w czasie przekraczającym ustawowe normy czasu pracy. Pracodawca wiedział, że dwa lata wcześniej przeszedł on zawał, ale mimo to obciążał go pracą w godzinach nadliczbowych. W trakcie jazdy samochodem pracownik doznał zawału serca i zmarł. ZUS odmówił wypłaty żonie odszkodowania, przyjmując, że wypadek nie nastąpił z przyczyny zewnętrznej. Sąd jednak po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego lekarza przyznał odszkodowanie. Uznał bowiem, że współprzyczyną wypadku było przemęczenie zmarłego w związku ze stałym wykonywaniem pracy z przekroczeniem norm czasu pracy.

# „Na probostwie w Wyszkuwie”

**Walka z korupcją okazała się nie tylko zwykłym sloganem, ale faktyczną wolą PiS-u po sukcesie wyborczym. Co prawda media na niespotykaną dotąd skalę podjęły walkę z nielubianą, pozasalonową ekipą Kaczyńskiego, ale sprawy wśród ataków i wspólnych dziennikarsko-politycznych prowokacji posuwały się naprzód. Póki organa ścigania i służby koncentrowały się na światku piłkarskim, lekarzu z prowincjonalnego ośrodka zdrowia czy skorumpowanym sołtysie, dało się jeszcze jakoś wytrzymać.**

Wreszcie trup zaczął ścielić się coraz gęściej na coraz wyższych szczeblach. Nie było zmiłuj się dla w-ce prezydenta Przemysła członka PiS. Poszedł w odstawkę minister sportu i wicepremier własnego rządu, który liczył, że posiadanie większości parlamentarnej osłabi determinację premiera w poszukiwaniu ludzi o lepkich rękach, przynajmniej wśród koalicjantów.

W końcu padło na szefa MSWiA Janusza Kaczmara. Nie ulega wątpliwości, że człowiek ten miał sporą wiedzę. Posiadanie takiej wiedzy umożliwiło skompromitowanie każdego rządu bez względu na to czy ma coś na sumieniu czy nie. Wystarczą konfabulacje, podejrzenia i zwykłe kłamstwa, które przez jakiś czas będą podchwytywane przez media i opozycję i wpychane w głowy tubylczej ludności, aż staną się powszechnie obowiązującą prawdą.

Każdy rząd, który chciałby zachować władzę za wszelką cenę, nie ruszałby takiego człowieka dla świętego spokoju. PiS się nie cofnął i wywalił konfidenta na zbity pysk, co wymagało olbrzymiej odwagi politycznej, o czym oczywiście nikt nawet nie wspomni.

Skończył „swojego człowieka” na tak wysokim stanowisku w rządzie Kaczyńskich, to oznacza, że sytuacja znacznie się komplikuje. Tu i ówdzie zaczęto szeptać, że lada dzień nastąpi uderzenie CBA w ludzi, którzy od lat uważają Polskę za prywatny folwark.

Po co komu takie trzęsienie ziemi, zamieszanie, płacz i zgrzytanie zębów. Toż to może zagrozić naszej młodej i nieopierzonej demokracji. Nie dziwi, więc wzrost aktywności i uczuć patriotycznych. Przewodzą w tym ci, wśród których „przekrety szły” i „mieli Polskę w d...ie”. Dla ratowania demokracji można stosować wszystkie chwytły. Dobry jest wywalony za przecieki Kaczmarek, świetny jest też dresiarz z PGR-u, czy niewinna Barbara Blida zamordowana własnoręcznie przez siepacza Ziobrę.

Nawet były narodowiec Giertych zrozumiał, że kilka efektownych fikolków, szpagatów, podwójnych rittbergerów sprawi, że salon przychylniej na niego popatrzy i uzna, że teraz podskakuje jak należy i można mu przedłużyć karnet na istnienie.

Niektórzy mówią, że żyjemy w wyjątkowych czasach. Nic bardziej błędnego. Czasy są podobne pod wieloma względami do tego, co było dawniej.

Ciągle są w Polsce zaprzańcy zdolni do wywołania każdej zawieruchy, osłabienia państwa czy nawet jego zniszczenia tylko dla własnych korzyści. Ciągłe są mocodawcy, którzy nie szczędzą wysiłków, aby kraj ten żył w permanentnym bałaganie lub pod kontrolą „prawdziwych europejczyków”. Ciągłe nie brakuje u nas spadkobierców, uczestników pamiętnego spotkania „Na probostwie w Wyszkuwie” opisanego przez Stefana Żeromskiego.

Opowiadanie to było zakazane w czasach, kiedy to Jerzy Szmajdziński jako szef komunistycznej młodzieżówki składał raporty z działalności pierwszym sekretarzom, a Miller zapewniał, iż nigdy nie odstąpimy od marksizmu-leninizmu. Nie było go w wydawanych zbiorach dzieł pisarza, kiedy Geremek jako prawdziwy komunista słał Stalina, a prawdziwi patrioci gnili w katowniach UB. Treść tego opowiadania przypominała im skąd przyszli i dzięki komu tu rządzą.

Dzisiaj kolejne pokolenia następców spotkania na probostwie w Wyszkuwie pod enigmatyczną nazwą Lid mają wśród ogłupiałego narodu 16% poparcia. Świadczy to o tym, że oprócz rodzin, emerytowanych

ubeków i esbeków, jest spora grupa ludzi uwiedzionych światowcami typu Kwaśniewskiego i Geremka.

Cieszy jednak duże wciąż poparcie dla PiS-u. Dumą napawa mnie fakt, że dwuletnie pranie mózgu urządzone przez media nie odniosło oczekiwanego skutku. Tak jak i w dramatycznym momencie opisywanym przez Żeromskiego tak i dzisiaj cała nadzieja w młodym pokoleniu. Liczę na jakiś narodowy instykt, który pozwoli odsunąć raz na zawsze czerwoną hołotę przyodzianą dzisiaj w garnitury od bossa i hołubioną przez europejskich lewaków. Widząc dzisiaj Komorowskiego u boku Szmajdzińskiego zaczynam być spokojny o najbliższą przyszłość PO. Oby tak dalej panowie.

Na koniec mały fragment z opowiadania „Na probostwie w Wyszkuwie”:

*Miałeś, chłopie, złoty róg, Miałeś, chłopie, czapkę z piór, Został ci się ino sznur...*

*Jak w wielu innych rzeczach, tak i tutaj, niedoszły władca mylił się zasadniczo. Złotego rogu Polski wcale w rękę nie trzymał. Czapka krakowska również mu nie przystoi. Jeżeli jaki strój, to już chyba okrągła, aksamitna czapeczka moskiewska, obstawiona wokoło pawimi piórami prędej mu będzie pasowała. Tę już do końca życia nosić mu wypadnie. Nawet do biednego sznura od polskiego złotego rogu nie ma prawa ten najeżdźca. Kto na ziemię ojczystą, chociażby grzeszną i złą, wroga odwiecznego naprowadził, zdeptał ją, splądrował, spalił, złupił rękoma cudzoziemskiego żołdactwa, ten się wyzuł z ojczyzny. Nie może ona być dla niego już nigdy domem, ni miejscem spoczynku. Na ziemi polskiej nie ma dla tych ludzi już ani tyle miejsca, ile zajmą stopy człowieka, ani tyle, ile zajmie mogiła. Złoty róg Polski trzyma w rękę z przepotężnej swej siły młode narodu pokolenie. I zadmie weń lada dzień, lada godzina pobudkę nową, nową pieśń życia, od której rozradują się kości pradziadów, dziadów i ojców, rozraduje się młoda krew, co za tej burzy sierpniowej spłynęła z ran w biedną polską ziemię.*

**Mirosław Kokoszkiwicz**

## KRÓTKO

## Nowelizacja Karty Nauczyciela

**Sejmowe komisje Edukacji i Polityki Społecznej pozytywnie zaopiniowały poprawki Senatu do nowelizacji ustawy Karta Nauczyciela.**

Określają one warunki powrotu do szkół nauczycieli, którzy odeszli w tym roku na wcześniejsze emerytury, a chcieliby znowu podjąć pracę.

Zgodnie z nowelizacją Karty, nauczyciele, którzy w tym roku nabyli lub nabędą prawa do przejścia na wcześniejszą emeryturę, będą mogli skorzystać z tego świadczenia w roku przyszłym i następnych latach oraz będą mieli szansę na powrót do pracy.

## Ustawa o telepracy coraz bliżej

**Nowelizacja kodeksu pracy, którą uchwalił Sejm, dotyczy zatrudnienia w formie telepracy.**

Miejsce pracy telepracownika, zatrudnionego zgodnie z nowymi przepisami, będzie poza siedzibą pracodawcy a praca będzie wykonywana za pomocą sprzętu pracodawcy.

Ustawa określa również prawa i obowiązki telepracownika. Telepracownicy będą podlegać przepisom dotyczącym bezpieczeństwa i higieny pracy, oraz innym przepisom dotyczącym pozostałych pracowników. Ustawa trafiła do Senatu

## 16,5 mld rocznie na emerytury

W Polsce prawie połowa osób w wieku 50-69 lat to emeryci. Czterech na dziesięciu świadczeniobiorców korzysta z przywilejów emerytalnych.

Główny Urząd Statystyczny ujawnił, że wcześniejsze emerytury kosztują nasz kraj 16,5 mld zł rocznie. Z opublikowanego opracowania wynika, że spośród 6,4 mln osób w wieku 50-64 lata emerytury otrzymuje 2,73 mln osób. Oznacza to, że blisko połowa osób w wieku, w którym może jeszcze pracować, otrzymuje świadczenie emerytalne.

Jednym z powodów takiego stanu rzeczy jest niski wiek emerytalny. W

większości wysoko rozwiniętych krajów wynosi on 65 lat dla obojga płci. Innym powodem ogromnej liczby młodych emerytów są łagodne przepisy przyznające prawo do wielu rodzajów wcześniejszych emerytur. Z danych GUS zebranych we wspomnianym raporcie wynika, że 1,67 mln osób przeszło na świadczenie przyznawane w normalnym trybie, a 1,06 mln (prawie 40%) na emerytury wcześniejsze.

Bardzo niska jest też aktywność zawodowa osób, które otrzymują emerytury. Wskaźnik zatrudnienia w Polsce osób w wieku 55-64 lata jest najniższy w UE. Jak podaje Eurostat w 2006 roku pracowało u nas zaledwie 28,1% osób w tym wieku. Dla porównania średnio w UE pracuje 43,5% takich osób, a na przykład w Szwecji 69,6%, a w Czechach 45,2%.

Wcześniejsze emerytury wypłacane dla ponad 1 mln osób kosztują rocznie około 16,5 mld zł. Osoby takie otrzymują około 1,3 tys. zł miesięcznie tj. 15,6 tys. rocznie. W opinii ekspertów taki stan rzeczy to marnotrawstwo. Nie dość, że młodzi emeryci otrzymują świadczenia finansowane ze składek osób pracujących, przez co trudno jest obniżyć koszty pracy, to dodatkowo nie pracując, nie pomnażają dochodu narodowego.

## NIK chce likwidacji zakładów pracy chronionej

**Najwyższa Izba Kontroli sugeruje likwidację statusu pracy chronionej.**

W raporcie, do którego dotarł tygodnik „Wprost” kontrolerzy zwracają uwagę na liczne nieprawidłowości w wydatkowaniu pieniędzy z Zakładowych Funduszy Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Pieniądze z ZFRON pochodzą ze zwolnień podatkowych zakładów zatrudniających osoby niepełnosprawne. Powinny być przeznaczane m. in. na rehabilitację pracowników oraz dostosowanie zakładu pracy do ich potrzeb.

W praktyce sytuacja wygląda zupełnie inaczej. „Wprost” przytacza przykład spółki Glantz z Gdyni, w której 236,8 tys. zł przeznaczonych na realizację tzw. indywidualnych programów rehabilitacyjnych

wydano m. in. na remonty i wyposażenie mieszkań pracowników, zakup czterech rowerów z przerzutkami, jednej pary nart, zainstalowanie sauny parowej w mieszkaniu żony jednego ze współwłaścicieli spółki i pokrycie kosztów pobytu żony drugiego współwłaściciela w stacji narciarskiej.

Nie lepiej było w Zakładzie Usług Rehabilitacyjno-Socjalnych sp. z o. o. W Katowicach. 15,7 tys. zł wydano na zakup dwóch zestawów komputerowych. Jak ustaliła NIK, komputery, choć ujęte jako wydatki poniesione na dostosowanie miejsca pracy dla niepełnosprawnych, były użytkowane w domach pracowników do potrzeb własnych.

Podsumowując wyniki kontroli „Wprost” pisze, że w co trzecim z 45 skontrolowanych podmiotów środki ZFRON nielegalnie wydatkowane na prowadzenie bieżącej działalności.

Osiem spośród skontrolowanych zakładów w ogóle nie wydawało środków na opiekę medyczną niepełnosprawnych pracowników, choć jest to podstawowy warunek do uzyskania statusu zakładu pracy chronionej.

## Dyżur będzie zawsze wliczany do czasu pracy

**Aby nie narażać się na przegranie spraw przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości, rząd zamierza dostosować przepisy polskiego prawa pracy do dyrektyw Rady i Parlamentu Europejskiego oraz do orzecznictwa ETS. Dlatego Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przygotowało już projekt nowelizacji kodeksu pracy.**

Zgodnie z nim pozostawanie w gotowości do pracy w trakcie dyżuru będzie wliczane do czasu pracy.

Pracownikom, którzy nie są uprawnieni do 11-godzinnego, nieprzerwanego, dobowego odpoczynku, trzeba będzie udzielić równoważnego odpoczynku najpóźniej w siódmym dniu od dnia, w którym nie mieli 11 wolnych godzin.

Rozszerzona zostanie także definicja dyskryminacji pracownika, bo jej przejawem będzie także m.in. stwarzanie wobec niego onieśmielającej, wrogiej lub uwłaczającej atmosfery.







